

ikke set det ogsaa i Adresse? Have vi ikke set, at Landsthinget erklærer, at det slet ikke har Bænkfelighed ved at forhandle og komme ud af det med Ministeriet? Men det er dog en aldeles bestemt og høitidelig Stadfæstelse af, hvad vi sige; saa sandt som der er en afgjort, grundig og paa Overbevisningen støttet Meningsforskjel mellem de to Thing, saa sandt er det, at naar Ministeriet godt kan komme ud af det med det ene Thing, kan det ikke komme ud af det med det andet Thing. Saa der allerede nu er anført af flere ærede Medlemmer, vil ogsaa jeg udtale, nemlig at jeg i den Paastand, at begge Rigsdagens Thing ere ligeberechtigede, ser en Miskenndelse af Grundlovens Bud, Sog ser i den et Forsøg paa endnu yderligere, end det skete i 1866, at indskrænke Rigsdagens, navnlig Folkethingets Myndighed. I 1866 skete der Indskrænkninger gjennem Landsthingets Sammenfæining, og nu skulde det næste Skridt være rettet imod Folkethinget. Det behøver slet ikke at ske ved en Paragraf i Grundloven, thi naar man ikke er paa sin Post i Folkethinget, kan det slet hændes, at man gjennem forskjellige nye Fortolkninger af Grundlovsparagrafer naaer til at indskrænke Folkethingets Myndighed. Saalænge de Herrere ved Vinduerne være i afgjort Flertal her i Salen, var det ganske i sin Orden, at de havde et Ministerium efter deres Hjerte, og da hørte vi aldeles ikke Tale om, at det skulde være urigtigt, at Regjeringen sluttede sig alvorligt til Folkethingets Flertal. Men lige saasnart der kommer et andet Flertal her i Salen, saa reiser man sig og modsætter sig, at det skal være Meningen, at Regjeringen skal staa paa samme Side som Folkethingets Flertal. Og denne Ligeberettigelse, som Regjeringen paastaar, at der er mellem de 2 Thing, erkjender den i Virkeligheden selv slet ikke. Hvis Ministeriet i Virkeligheden erkjendte, at Thingene ere ligeberechtigede, maatte det dog tage lige Hensyn til begge Thing, men jeg tør paastaa — og det er vitterligt og er blevet mere og mere vitterligt, — at det Modsatte er Tilfældet. Ser man ikke, hvorledes Ministeriet stiller sig ligeoverfor Folkethinget i store og vigtige Reformspørgsmaal, som ligge den store Befolkning paa Hjerte? Men naar saadanne Lovforslag komme over i Landsthinget, ser man Regjeringen bruge hele sin Indflydelse til at faae dem forkastede, og Landsthinget — ja Landsthinget finder ingen Bænkfelighed ved at arbejde sammen med det nuværende Ministerium! Ligeberettigheden mellem de to Thing anerkjendes altsaa i Virkeligheden ikke af Ministeriet. Og nu dette Ministerium selv! Jeg kan fatte mig kort derom, da det jo allerede er fremhævet af flere ærede Talere, hvorledes Medlemmerne af det nuværende Ministerium have været de, der gjennem vor hele politiske Udvikling siden 1849 stadig ere gaaede i Spidsen for at indskrænke Grundloven af 1849 og stadig have været de, der hovedsaglig

have arbejdet hen til at faae den ene Indskrænkning vedtaget efter den anden, hver Gang. Forholdene have stillet sig saaledes, at der kunde blive Tale om en Forsatningsforandring. Har man ikke ogsaa hørt udtale her i selve Salen fra den Side, at det var naturligt, naar vort Fædreland blev saa stærkt beskaaret i sit Omraade, at da ogsaa vor Frihed beskaares og lider Indskrænkning. Dette er udtalt af en af de Herrere her i Salen (Villem. Fl.: Det er aldrig blevet sagt!) Dette er udtalt af en af de Herrere her i Salen. (Villem. Fl.: Nei, det er fuldstændig urigtigt!) Dette er udtalt af en af de Herrere her i Salen, og det er jo slet ikke Andet, end hvad Enkelte have forklaret her under Grundlovskampen, nemlig at man allerede under den forrige Grundlovskamp lagde an paa at faae Indskrænkninger ind i Valgretten. Og foruden hele denne Modstand, som Ministeriet konfessent og principielt har reist mod Folkethingets Flertal, maa man lægge Mærke til, hvorledes det har baaret sig ud i andre Anliggender. Det ærede Medlem for Christed Amts 4de Valgkreds sagde før, at hvis der blev Tale om en Forsættelse af Finantsloven, naar vi fik et Ministerium som i sin Tid det Ørstedske, saa vilde han være med dertil; men have vi da ikke set de samme Tendenser røre sig i det nuværende Ministerium som i sin Tid i det Ørstedske? Det ærede Medlem har jo selv bebudet Forepørgsler om et Par ganske interessante Ting i den Retning, Forepørgsler, som vi siden dog ikke have hørt Noget til, — jeg veed ikke Grunden til, at de ikke ere blevne fremmede. Men have vi ikke rundt omkring set Tegn til forskjellige Bestræbelser fra det nuværende Ministeriums Side i samme Retning som fra det Ørstedske? Mærker man, at man fra Oven faar Medhold i Sligt, begynde alle de smaa Herrere rundt om i Landet at røre sig i samme Retning. Jeg har her liggende en „Hortens Avis“ for i Dag, som beretter om, at en Politimester der i Nærheden ved et Møde, der blev holdt i et Hus, har forbudt Manden i Huset og de andre der Tilstedeværende at lukke Vinduerne op, fordi de, der stode udenfor, ikke maatte høre Noget. Naar man efterhaanden mærker, at Sligt finder Medhold fra Oven, saa skulle vi snart faae mere af den Slags Ting at se omkring i Landet; thi der er Folk nok, der have Lyft til at vise sig paa den Maade, naar de mærke, at det kan gaa. Have vi ikke hørt en af de ærede Ministre sige os i denne Sal, at det ikke var loyalt at gaa imod Lovforslag, der vare bebudede i Kongens Throntale? Er det ikke ogsaa paa Veien til at bruge unkonstitutionelle Midler her i denne Sal at give en Antydning af, at man ikke er loyal, naar man tror at have Frihed til at behandle et Lovforslag, som man efter sin Overbevisning maa gjøre det, fordi dette Lovforslag er bebudet i Hans Majestæts Throntale? Svo husker ikke, hvorledes en Minister i den nuværende Regjering har for-